

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 ความสำคัญของการศึกษา

มีชุมชนหนึ่งที่ตั้งรกรากมาหลายชั่วอายุคนแล้วเกิดคนนอกนั้นตั้งแก๊งเป็นเจ้าของและควรค่าแก่การถ่ายทอดสู่ผู้อื่น เป็นแหล่งชุมชนเดียวที่ใช้ในการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองอย่างยั่งยืน และเป็นทรัพย์สินที่ไม่มีใครแย่งชิงไปได้ นั่นก็คือ “ชุมชนแห่งสติปัญญา” ของประชากรในประเทศ ชุมชนนี้ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ และมีค่ายิ่งกว่าทรัพยากรธรรมชาติหมดทั้งแผ่นดินรวมกัน เราสามารถกล่าวได้ว่า ประเทศชาตินั้นสร้างขึ้นและดำรงอยู่ได้ด้วยสติปัญญา แต่ล่มสลายลงเพราะความโง่เขลาเบาปัญญา และความไร้ซึ่งการศึกษาของปวงชน (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2539) การศึกษาทำหน้าที่อบรมสั่งสอนฝึกฝนให้เยาวชนและประชาชนในสังคมนั้นๆ ได้รับประสบการณ์และพฤติกรรมไปตามแนวทางที่สังคมปรารถนา ช่วยถ่ายทอดวัฒนธรรม ช่วยพัฒนาคุณธรรมและคุณภาพชีวิตของคนในสังคมและพัฒนาทักษะฝีมือในการประกอบอาชีพ ดังนั้นการศึกษาจึงมีความจำเป็นและมีความสำคัญต่อคนในสังคมปัจจุบันทุกประเทศต่างก็เผชิญกับการแข่งขันที่รุนแรงตามกระแสโลกาภิวัตน์ เครื่องมืออันสำคัญที่จะช่วยให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขันก็คือ สติปัญญา ความรู้ ความสามารถของคนในชาติที่ได้รับการศึกษา ฉะนั้นการสร้างพลังอำนาจในการแข่งขันจึงอยู่ที่การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคน (จุฬารัตน์ เปี้ยเหมย , 2550)

2.1.2 การเลือกอย่างมีเหตุผล (Rational choice)

Robin Bade และ Michael Parkin (2547) ได้กล่าวถึงการเลือกอย่างมีเหตุผล ว่าคือการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เลือกอย่างมีประสิทธิภาพที่สุด ซึ่งในการเลือกอย่างมีเหตุผลจะเป็นการเลือกโดยการเปรียบเทียบต้นทุน(costs) คือสิ่งที่ต้องยอมสละ และผลประโยชน์ที่ได้(benefit) คือ ผลตอบแทนที่ได้รับซึ่งวัดจากสิ่งที่ผู้เลือกเต็มใจสละไปในตอนต้น

2.1.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ (Decision Making)

กุลชลิ ไชยน์ตา (2539) กล่าวถึงการตัดสินใจไว้ดังนี้

1. การตัดสินใจเป็นกระบวนการของการเปรียบเทียบผลตอบแทนหรือผลประโยชน์ที่จะได้รับจากทางเลือกหลายๆทาง โดยที่ผู้ตัดสินใจจะเลือกทางเลือกที่ให้ประโยชน์สูงสุด
2. การตัดสินใจเป็นหน้าที่ที่จำเป็น เพราะทรัพยากรมีจำกัด และมนุษย์มีความต้องการไม่จำกัด จึงจำเป็นต้องมีการตัดสินใจเพื่อให้ได้รับประโยชน์และความพอใจจากการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดเพื่อบรรลุเป้าหมาย
3. กระบวนการการตัดสินใจประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนแรกเป็นเรื่องเกี่ยวกับการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ข้อจำกัด การกำหนดทางเลือก ส่วนที่สอง เป็นการเลือกทางเลือกหรือกลยุทธ์ที่ดีที่สุดตามสภาวะการณ์

วุฒิชัย จานง (2523) ได้กล่าวว่าการตัดสินใจเป็นกระบวนการเลือกระหว่างทางเลือกต่าง และอธิบายขั้นตอนการตัดสินใจไว้ดังนี้

1. การกำหนดตัวปัญหา (problem identification) เป็นการสร้างความแน่ใจโดยการค้นหาทำความเข้าใจกับตัวปัญหาที่แท้จริง แยกแยะตัวปัญหาออกมาอย่างแน่ชัด กระบวนการตัดสินใจจะเริ่มขึ้นตอนแรกเมื่อผู้ปกครองมีปัญหาว่าจะส่งเด็กไปเรียนที่โรงเรียนใด
2. การหาข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับตัวปัญหานั้น (information search) การที่จะเกิดปัญหาใดๆขึ้นมาจำเป็นต้องมีสาเหตุ ดังนั้นการแสวงหาข่าวสารต่างๆที่เกี่ยวข้องกับตัวปัญหานั้นก็เป็น การแสวงหาสิ่งที่เป็นสาเหตุหรือสิ่งที่ก่อให้เกิดตัวปัญหานั้น การหาข่าวสารควรจะเป็นไปตามแนวคิดที่ว่าข่าวสารที่หามานั้น จำเป็นจะต้องมีความเกี่ยวข้องและจำเป็นกับตัวปัญหาตลอดจนมีความเพียงพอในการแก้ปัญหา นั้น ซึ่งขั้นนี้ผู้ปกครองจะค้นหาโรงเรียนสำหรับเด็ก โดยดูจากข่าวสาร หรือรับฟังข้อมูลจากบุคคลทั่วไป
3. การประเมินข่าวสาร (evaluation of information) ข่าวสารที่ได้มาจำเป็นต้องมีการประเมินค่าว่ามีความถูกต้อง เหมาะสม เพียงพอ และสามารถที่จะนำไปวิเคราะห์ปัญหาได้หรือไม่ ซึ่งจะ ทำให้มีการแสวงหาข่าวสารเพิ่มเติมหลังจากประเมินค่าข่าวสารแล้วว่าไม่เพียงพอหรือไม่ เกี่ยวข้องกับตัวปัญหาที่จะทำการแก้ปัญหาหรือตัดสินใจ ซึ่งผู้ปกครองต้องประเมินข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนว่าโรงเรียนดีสำหรับเด็กมากน้อยเพียงใด หรือมีคุณสมบัติเหมาะสมกับบุตรของตนที่จะเข้าเรียนเพียงใด
4. การกำหนดทางเลือก (listing of alternative) การกำหนดทางเลือกเป็นความพยายามที่จะครอบคลุมวิธีการแก้ปัญหาได้ในหลายๆวิธี ในการกำหนดทางเลือกหลายๆทางนั้น ทางเลือกทุกทางอาจจะช่วยเราแก้ปัญหา แต่อาจจะมีความสำคัญหรือจำเป็น ตลอดจนความ

เหมาะสมในหลายๆระดับด้วยกัน ความจำเป็นอีกอย่างคือ การกำหนดทางเลือกที่มีลำดับความสำคัญของการแก้ปัญหา เพื่อที่จะสรุปในการที่จะเลือกในขั้นต่อไป เช่นเดียวกับผู้ปกครองที่จะต้องกำหนดทางเลือก ที่เหมาะสมสำหรับบุตรของตน

5. การเลือกทางเลือก (selection of alternative) ในขั้นนี้เป็นที่ยอมรับกัน โดยทั่วไปว่าเป็นการตัดสินใจอย่างแท้จริงแล้วขั้นนี้ก็เป็นเพียงอีกขั้นหนึ่งที่อยู่ในขั้นตอนของการตัดสินใจนั้น คือเป็นการตัดสินใจเลือกโรงเรียนที่คิดว่าดีที่สุดสำหรับบุตร

2.1.4 ทฤษฎีอรรถประโยชน์

เอนก เรียรถาวร และคณะ (2543) ได้กล่าวถึงอรรถประโยชน์ คือ ความสามารถของสินค้าและบริการในการบำบัดความต้องการของมนุษย์ แบ่งออกเป็น 5 ประเภท คือ

1. อรรถประโยชน์จากการเปลี่ยนรูป (form utility) เกิดจากการนำวัตถุดิบมาแปรรูปเป็นสินค้าต่างๆเพื่อบำบัดความต้องการของผู้บริโภค เช่น การนำข้าวเปลือกมาสีเป็นข้าวสาร การนำผ้ามาตัดเป็นเสื้อผ้าสำเร็จรูป ทำให้ผลิตภัณฑ์ได้มีอรรถประโยชน์มากกว่าวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต

2. อรรถประโยชน์จากการเปลี่ยนสถานที่ (place utility) เกิดจากการเคลื่อนย้ายสินค้าไปยังสถานที่ที่สนองความต้องการของผู้บริโภคได้มากที่สุด เช่น การขนส่งสินค้าจากร้านขายส่งไปยังร้านขายปลีก หรือห้างสรรพสินค้า ทำให้ผู้บริโภคมาเลือกซื้อได้โดยสะดวก

3. อรรถประโยชน์จากการเลื่อนเวลา (time utility) เกิดจากการเก็บสินค้าไว้ระยะหนึ่งจนเมื่อมีผู้ต้องการมากจึงนำออกมาจำหน่าย เช่น เก็บข้าวเปลือกไว้จำหน่ายในเวลาข้าวเปลือกราคาดี รวมทั้งการผลิตสินค้าเพิ่มในฤดูกาลที่เหมาะสม เช่น การผลิตน้ำแข็งเพิ่มในฤดูร้อน เป็นต้น

4. อรรถประโยชน์จากการเปลี่ยนกรรมสิทธิ์ (possession utility) เกิดจากการโอนความเป็นเจ้าของสินค้าจากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลที่มีความต้องการของสิ่งนั้นมากกว่า จึงทำให้อรรถประโยชน์เพิ่มขึ้น เช่น จากร้านขายปลีกหรือห้างสรรพสินค้าไปยังผู้บริโภค เป็นต้น การเปลี่ยนกรรมสิทธิ์สินค้าบางอย่าง เช่น บ้านและที่ดิน อาจมีนายหน้าเข้ามาเป็นคนกลางอำนวยความสะดวกแก่ผู้ซื้อและผู้ขาย มีกิจการบางประเภทที่กฎหมายบังคับว่าต้องซื้อขายผ่านนายหน้า จะซื้อขายโดยตรงไม่ได้ ได้แก่ การซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ และการซื้อประกันชีวิตและประกันภัย

5. อรรถประโยชน์จากการบริการ (service utility) เกิดจากการให้บริการต่างๆตามความต้องการของลูกค้า เช่น บริการของธนาคาร บริการของโรงเรียน บริการขนส่ง บริการสื่อสาร เป็นต้น การบริการเป็นสินค้าที่ไม่มีตัวตน และมักถูกบริโภคในขณะที่ผลิต เช่น บริการของนักร้อง นักดนตรีที่แสดงสดบนเวทีจะถูกบริโภคในขณะที่ผลิต

2.1.5 แนวคิดเรื่องผลกระทบภายนอก (Externalities)

ไพรัช กาญจนการุณ (2547) ได้กล่าวถึงการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบภายนอก ซึ่งหมายถึง กิจกรรมทางเศรษฐกิจหรือสังคมที่ก่อขึ้นโดยคนใดคนหนึ่งหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งทางด้านการบริโภค หรือ การผลิตแล้วส่งผลกระทบต่อบุคคลอื่น (บุคคลที่ 3) บางครั้งจึงเรียกว่า third – party effect หรือ spillover effect โดยผลกระทบภายนอกจะแบ่งเป็น 2 ลักษณะคือ ผลกระทบเชิงบวก (positive externalities) ซึ่งเป็นคุณ หรือ เป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม เช่น การผลิตการศึกษาที่มีคุณภาพให้กับประชาชนในสังคม เป็นต้น และผลกระทบเชิงลบ (negative externalities) ซึ่งเป็นโทษหรือผลเสียต่อสังคมโดยรวม เช่น การผลิตยาเสพติดประเภทต่างๆ จำหน่ายในสังคม เป็นต้น

ในการศึกษาครั้งนี้ การศึกษาภาคเอกชน ที่ดำเนินการโดยโรงเรียนรัชมังคลาวิทยาลัย เป็นการผลิตที่ทำให้ผลกระทบเชิงบวกต่อสังคมซึ่งเป็นการขยายทางเลือกด้านการศึกษาแก่ประชาชนโดยเฉพาะในพื้นที่เขตพื้นที่การศึกษาเขต 3 อำเภอฝาง อำเภอแม่เมาะ และอำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่

2.1.6 หลักดำเนินการของ Sumption

Sumption และ Engstrom (อ้างถึงใน พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์ . 2543) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับหลักการดำเนินการเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชนว่า การที่จะให้โรงเรียนมีความสัมพันธ์ต่อชุมชนอย่างแท้จริงนั้น ผู้บริหารการศึกษาจะต้องมีความเชื่อและศรัทธาในหลักการใหญ่ๆ 4 ประการ คือ

1. โรงเรียนรัฐบาล ได้มาจากการลงทุนของประชาชน

โรงเรียนรัฐบาลเป็นของประชาชนทุกคน เพราะโรงเรียนรัฐบาลเกิดขึ้นมาจากการร่วมลงทุนทั้งทางตรงและทางอ้อมของประชาชน ประชาชนแต่ละคนมีสิทธิที่จะรับรู้เกี่ยวกับโรงเรียน ประชาชนทุกคนเป็นหุ้นส่วนของโรงเรียนรัฐบาลเพราะเขาได้ลงทุนให้แก่โรงเรียนนั้นๆ ด้วยภาษีอากรที่เขาเสียให้แก่รัฐ

โรงเรียนเอกชนในประเทศไทย แม้ว่าจะดำเนินการบริหารโดยเอกชนแต่ก็ได้รับประโยชน์จากเงินภาษีอากรของประชาชนในรูปของเงินอุดหนุนการศึกษาภาคเอกชนจากรัฐบาล

2. การผดุงไว้ซึ่งเสรีภาพทางวิชาการความคิด

ในสังคมที่ต้องการพัฒนาตนเองตามระบอบประชาธิปไตย การศึกษาเป็นสิ่งจำเป็น ในประเทศที่ปกครองระบอบประชาธิปไตย การศึกษาควรเน้นถึงเสรีภาพในการเรียนรู้ และชุมชนพึงตระหนักว่าโรงเรียนควรจะต้องเป็นสถานที่สงวนความเป็นประชาธิปไตยไว้ในสังคม

3. ความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการศึกษาของประชาชน

โรงเรียนและชุมชนควรมีส่วนร่วมในการวางแผน วางนโยบาย การแก้ปัญหา และ ประเมินผลของโรงเรียนเอง หลักการนี้ชุมชนควรมีส่วนร่วมในกิจการของโรงเรียนเพราะใน การศึกษาปัจจุบันไม่จำเป็นจะต้องมาจากการวางแผนของนักการศึกษาเพียงฝ่ายเดียว แต่อาจมาจาก ผู้เชี่ยวชาญจากหลากหลายสาขา สำหรับประชาชนทั่วไปที่อาจไม่มีความรู้ความสามารถในด้าน วิชาการด้านหนึ่งด้านใด โดยเฉพาะก็อาจทำหน้าที่เป็นตลาดของผลผลิต คือ นักเรียนที่จะจบ ออกไป ประชาชนทั่วไปมีฐานต่อผลผลิต หรือนักเรียนที่จบออกไป คือ ในฐานะเป็นบิดามารดา เพื่อนร่วมงาน นายงาน ผู้รับบริการ ฯลฯ เหล่านี้สามารถเป็นกระบอกสะท้อนให้เห็นคุณภาพของ ผลิตผลของโรงเรียนได้เป็นอย่างดี ดังนั้นประชาชนจึงควรมีส่วนร่วมในการวางแผนนโยบายทางการ ศึกษาของโรงเรียน

4. ความจำเป็นในการติดต่อสื่อสารสองทาง

เป็นความจำเป็นที่โรงเรียนและชุมชนจะต้องมีการติดต่อประสานงานซึ่งกันและกัน โดย ตั้งอยู่บนพื้นฐานความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน โดยการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน นั้นจะต้องเป็นไปอย่างต่อเนื่อง เชื่อสัตย์และเที่ยงตรง มีการกระจายให้ถึงผู้รับให้มากที่สุดเท่าที่จะ ทำได้และควรจะต้องเกี่ยวข้องกับทั้งบุคลากร โรงเรียนและประชาชนทั่วไป

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เฉลิมลักษณ์ จันทรเสน (2533) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ความต้องการของผู้ปกครองต่างช่วงชั้น ทางสังคม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการของคนต่างช่วงชั้นทางสังคม ประชากรที่ใช้ ในการวิจัยครั้งนี้คือ บุคคลที่อาศัยหรือทำงานอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผลการวิจัย พบว่าผู้ปกครองที่เป็นชนชั้นล่างต้องการให้โรงเรียนให้ความสำคัญแก่วิชาชีพ ให้โรงเรียนหางาน ให้นักเรียนทำเพื่อจะได้มีรายได้พิเศษระหว่างเรียน ต้องการให้นักเรียนมีคุณลักษณะขยันหมั่นเพียร และค่าเล่าเรียนของบุตรถูกลงในทุกระดับยกเว้นระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนชนชั้นกลางและ ชนชั้นสูงต้องการให้โรงเรียนให้ความสำคัญทางด้านวิชาการ งานกิจการนักเรียน ต้องการให้ นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อน้ำที่ แต่ไม่ต้องการให้ค่าเล่าเรียนถูกลงในทุกระดับยกเว้นค่าเล่า เรียนของโรงเรียนอาชีวศึกษา

นิรันดร์ เลาะวิธี (2543) ได้ทำการศึกษาถึงความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการจัด โรงเรียน อนุบาลเอกชนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยการทำการศึกษาจากผู้ปกครองนักเรียน ในเขต กรุงเทพมหานคร พบว่า ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีผลต่อการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียน ในสถานศึกษามีดังนี้ 1) ด้านหลักสูตรและกระบวนการการเรียนการสอน โรงเรียนควรจัด หลักสูตรในลักษณะการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาแก่นักเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายในการส่งเสริม

ให้มีพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา เพื่อเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต และอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข รวมทั้งผนวกคุณธรรม จริยธรรม ให้ผสมกลมกลืน ทั้งนี้ นักเรียน ควรจะเป็นผู้เลือกกิจกรรมจากสิ่งที่ครูได้เตรียมมา โดยครูและนักเรียนมีส่วนร่วมในการออกแบบ และดำเนินการเรียนการสอน ซึ่งเนื้อหาที่เรียนควรเกี่ยวกับตัวนักเรียน และในการจัดกิจกรรมควร เน้นกิจกรรมสร้างสรรค์ ด้านการวาดภาพและงานศิลปะ ครูควรรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน โดยการจัดทำแฟ้มรายบุคคล 2) ด้านบุคลากร ครูควรมีวุฒิปริญญาตรีทางการศึกษาด้านวิชาครู อนุบาลและควรมีความเมตตา ครูควรใช้ภาษาให้ถูกต้องทั้งการพูด การเขียน และใช้ภาษาที่เข้าใจ ง่าย 3) ด้านอาคารสถานที่ โรงเรียนควรจัดห้องเรียนให้มีพื้นที่กว้าง เหมาะกับการทำกิจกรรม จัดมุมอ่านและเขียน มีสนามหญ้าออกกกำลังกายกลางแจ้ง 4) ด้านบริการ โรงเรียนควรจัดบริการน้ำ ดื่มที่สะอาดและการตรวจสุขภาพนักเรียนให้ความรู้และให้ความร่วมมือกันระหว่าง โรงเรียน ผู้ปกครองและชุมชน

นิภาพรรณ โรจนวิภาต (2546) ได้ศึกษาถึงความคิดเห็นต่อการบริหารโรงเรียน ด้าน กิจการนักเรียนและด้านบุคลากร ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการ บริหารโรงเรียนด้านกิจการนักเรียนและด้านบุคลากรดำเนินการในระดับ “มาก” ด้านธุรการการเงิน และด้านอาคารสถานที่ดำเนินการในระดับ “ปานกลางถึงมาก” ส่วนด้านวิชาการและด้าน ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ดำเนินการในระดับ “ปานกลาง” สำหรับข้อเสนอแนะ ของผู้ปกครองที่มีความถี่มากที่สุด คือ ให้โรงเรียนจัดงานชุมนุมศิษย์เก่าทุกปี โรงเรียนควรเปิด โอกาสให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียนตามโอกาสอันสมควร และขอให้ โรงเรียนจัดสอนคอมพิวเตอร์ตั้งแต่ชั้นก่อนประถมศึกษาถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

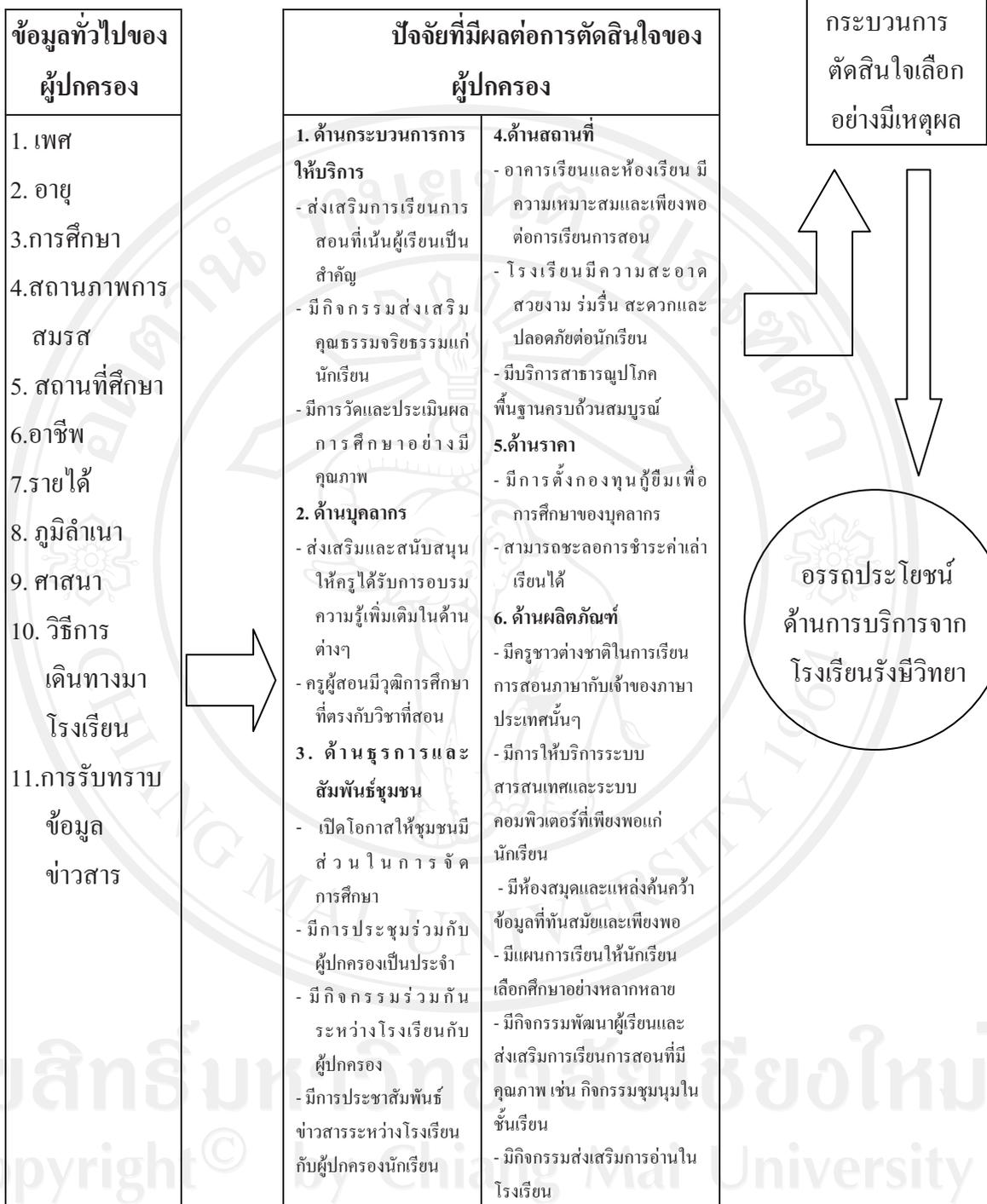
ละเอียด ศรีหาเหง่า (2549) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของ นักศึกษาในการเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนระดับอาชีวศึกษาของเอกชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัด เชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์หาพฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการ ตัดสินใจของนักศึกษา ใช้ข้อมูลปฐมภูมิจากการเก็บแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาที่กำลัง ศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ของโรงเรียนระดับอาชีวศึกษา ผล การศึกษาพบว่าพฤติกรรมในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเกิดจากความชอบ ส่วนตัวมากที่สุด และเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน เพราะ นักศึกษาสามารถผ่อนชำระค่าเล่าเรียนได้สาเหตุที่เลือกหลักสูตรพาณิชยกรรมคือเมื่อสำเร็จ การศึกษาสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพเป็นเจ้าของธุรกิจหรือเป็นผู้ประกอบการ มีความ ได้เปรียบในการสมัครงาน และจากการทดสอบไคสแคว์ พบว่าสาขาที่เลือกศึกษาในปัจจุบันมี ความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับอาชีพที่คาดว่าจะทำในอนาคต สำหรับปัจจัยภายในและ

ภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ พบว่าปัจจัยด้านกระบวนการเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุด รองลงมาคือปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ด้านบุคลากร ส่วนปัจจัยภายนอกคือ สภาพเศรษฐกิจ ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การรับนักศึกษาในระดับอาชีวศึกษาและระดับมหาวิทยาลัยมากขึ้น ค่านิยมในการส่งลูกเข้าเรียนในโรงเรียนเอกชนที่มีชื่อเสียงและระดับราคาสินค้าที่สูงขึ้น

จุฬารัตน์ เปี้ยเหมย (2550) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการเลือกให้บุตรเข้ามศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอัสสัมชัญลำปาง พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุด อันดับแรกคือ ปัจจัยด้านสื่อการเรียนการสอน อาคารสถานที่ และสิ่งแวดล้อมที่สวยงาม ร่มรื่นและน่าอยู่ อันดับสองรองลงมาคือ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ได้แก่ชื่อเสียงของโรงเรียนที่มีมายาวนานและเป็นที่ยอมรับของสังคม อันดับสามคือ ด้านกระบวนการการเรียนการสอนและมาตรฐานของโรงเรียน อันได้แก่การที่โรงเรียนได้รับการประกันคุณภาพมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ อันดับสี่คือด้านบุคลากรและการบริหาร คือบุคลากรมีภาวะเยียบและมีกรปฏิบัติตนในกรอบที่ติงามของสังคม อันดับห้าคือ ด้านราคา ในรูปแบบค่าธรรมเนียมที่เก็บมีความคุ้มค่าและเหมาะสมกับประสิทธิภาพของนักเรียน และอันดับสุดท้ายคือ ด้านการส่งเสริมการตลาด จากการที่นักเรียนมีญาติหรือพี่ศึกษาอยู่ก่อนแล้ว

2.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ได้วิเคราะห์ถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการเลือกให้บุตรเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนรังษีวิทยา จังหวัดเชียงใหม่ ในที่นี้เป็นการศึกษาวิเคราะห์พฤติกรรมในการตัดสินใจเลือกอย่างมีเหตุผลและความพึงพอใจที่มีต่อโรงเรียนรังษีวิทยา ซึ่งสามารถกำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกของผู้ปกครองในการเลือกให้บุตรหลานเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย